KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2390/85

af 19. august 1985

om gennemførelsesbestemmelser for de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin for vinproduktionsåret 1984/85

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 798/85 (2), særlig artikel 12a, stk. 5, og artikel 65,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1223/83 af 20. maj 1983 om de vekselkurser, der skal anvendes indenfor landbrugssektoren (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1297/85 (4), særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

De foranstaltninger, der er truffet til støtte for vinmarkedet, har ikke givet de ønskede resultater, navnlig har den repræsentative pris for bordvin af typerne A I, R I og R II ligget under de respektive udløsningspriser siden begyndelsen af produktionsåret; derfor er den første betingelse i artikel 12a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 for vedtagelse af supplerende foranstaltninger, som er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter, opfyldt; den anden betingelse, nemlig at den repræsentative pris i tre på hinanden følgende uger ligger under udløsningsprisen, kan meget vel blive opfyldt for bordvin af typerne A I, R I og R II i referenceperioden;

disse foranstaltninger skulle skabe mulighed for ved destillation helt at fjerne en vis mængde vin fra markedet, og under afventen af en forbedring af markedssituationen at udsætte markedsføringen af den mængde, som indehaverne af langfristede oplagringskontrakter ligger inde med, nogle måneder;

sidstnævnte foranstaltning er måske ikke tilstrækkelig til at nå det tilstræbte mål; det bør følgelig være muligt at vedtage de supplerende foranstaltninger, som viser sig nødvendige;

i artikel 6 i (EØF) nr. 337/79 bestemmes det, at interventionsforanstaltningerne kun kan omfatte de producenter, som har opfyldt forpligtelserne i nævnte forordnings artikel 39 og i givet fald artikel 40 og 41 i løbet af en referenceperiode, som senere skal fastlægges; denne periode bør derfor fastsættes;

i henhold til artikel 12a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 må den i nærværende forordning omhandlede destillation ikke overstige 18 % af de samlede producerede mængder bordvin pr. kontraktindehaver i det produktionsår, hvori den langfristede kontrakt er indgået; ved bestemmelsen af den samlede mængde bør bruges de anmeldelser, der omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 af 13. juli 1984 om høstanmeldelser og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (5), ændret ved forordning (EØF) nr. 2459/84 (6), samt de registeroplysninger, der omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler (7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3202/80 (8);

den i nærværende forordning fastsatte destillation bør finde sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (9), ændret ved forordning (EØF) nr. 2687/84 (10); ifølge artikel 4, 5 og 26 i nævnte forordning skal der fastsættes frister for indgivelse af anmodninger om godkendelse af leveringskontrakterne og af angivelserne med henblik på interventionsorganernes godkendelse samt frister for destillationerne; i henhold til artikel 8 i samme forordning udbetales der en støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af de deri angivne kriterier;

det er desuden nødvendigt at fastsætte, hvilke yderligere oplysninger leveringskontrakterne og angivelserne skal indeholde;

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 89 af 29. 3. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 132 af 21. 5. 1983, s. 33.
(4) EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 1.
(5) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
(6) EFT nr. L 231 af 29. 8. 1984, s. 5.
(7) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
(8) EFT nr. L 333 af 11. 12. 1980, s. 18.
(9) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(10) EFT nr. L 255 af 25. 9. 1984, s. 1.

visse vine, der leveres til destillation som fastsat i nærværende forordning, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation; der bør følgelig ske en tilpasning af bestemmelserne vedrørende destillation i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

interventionsorganerne og Kommissionen bør underrettes om forløbet af destillationen og bør navnlig have kendskab til de destillerede mængder vin og de fremstillede mængder alkohol;

oplagringskontrakterne skal indgås i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1059/83 af 29. april 1983 om oplagringskontrakter for bordvin, druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1997/84 (2);

i løbet af oplagringstiden sker der en naturlig udvikling i det flygtige syreindhold, som kan overskride den grænse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3537/84 af 17. december 1984 om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring af visse bordvine for produktionsåret 1984/85 (3), og som er fastsat på grundlag af en oplagringsperiode på ni måneder; når der indgås en oplagringskontrakt for fire måneder, og den vin, der er omfattet af den nye kontrakt, er den samme som den, der var omfattet af den tidligere, er det hensigtsmæssigt at anerkende at de krævede betingelser er opfyldt for vinen, selv om det flygtige syreindhold overstiger det indhold, der er fastsat i nævnte forordning, forudsat at grænsen for bordvin af den pågældende type ikke overstiges, og alle andre administrative og tekniske betingelser er opfyldt; for at kunne tage hensyn til udviklingen i markedssituationen bør det være muligt at ophæve kontrakterne;

da de oplagringskontrakter, der omhandles i nærværende forordning, er indgået i løbet af produktionsåret 1984/85, bør den seneste repræsentative kurs, der anvendes i nævnte produktionsår, lægges til grund;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehaverne af langfristede oplagringskontrakter for bordvin for produktionsåret 1984/85, og som omhandles i artikel 12a i forordning (EØF) nr. 337/79.

2. I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan de producenter, som i produktionsåret 1984/85 var omfattet af forpligtelserne i artikel 39, 40 eller 41 i forordning (EØF) nr. 337/79, kun omfattes af de i nærværende forordning fastsatte foranstaltninger, såfremt de godtgør, at de har opfyldt deres forpligtelser

— i henhold til artikel 39 og 40 mellem den 1. september 1984 og de datoer, der er fastsat i henholdsvis artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2461/84 (4) og artikel 2, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2462/84 (5), eller eventuelt de datoer, der er fastsat af den ansvarlige myndighed i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83,

— i henhold til artikel 41 mellem den 19. januar 1985 og de datoer, der er fastsat i artikel 10, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 147/85 (6).

Artikel 2

1. Den i artikel 12a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede periode på tre på hinanden følgende uger ligger mellem den 15. juli og den 30. november 1985.

2. Såfremt den i artikel 12a, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede afgørelse træffes, kan indehavere af langfristede oplagringskontrakter for de typer bordvin, for hvilke afgørelsen vedtages, og for vintyper med nær økonomisk forbindelse med disse

a) på de i artikel 3-9 fastsatte betingelser foretage destillation af en mængde vin under kontrakt, som ikke overstiger en procentsats, der skal fastlægges, af den samlede mængde bordvin, som de har fremstillet i produktionsåret 1984/85;

b) for en mængde vin under kontrakt, som skal fastlægges, og som ikke er omfattet af den under litra a) nævnte foranstaltning, slutte en oplagringskontrakt på de i forordning (EØF) nr. 1059/83 og i nærværende forordning fastsatte betingelser for en periode, der skal fastlægges.

(1) EFT nr. L 116 af 30. 4. 1983, s. 77.
(2) EFT nr. L 186 af 13. 7. 1984, s. 28.
(3) EFT nr. L 330 af 18. 12. 1984, s. 14.
(4) EFT nr. L 231 af 29. 8. 1984, s. 12.
(5) EFT nr. L 231 af 29. 8. 1984, s. 18.
(6) EFT nr. L 16 af 19. 1. 1985, s. 25.

3. Den samlede mængde bordvin, på hvilken den i artikel 12a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 anførte procentsats anvendes, er for hver producent summen af de mængder, der fremgår af hans høstanmeldelse, og de mængder, han selv har fremstillet efter datoen for indgivelse af den høstanmeldelse, der omhandles i forordning (EØF) nr. 2102/84, og som fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

4. Andre supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af de i stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter for en type vin eller for en vin med nær økonomisk forbindelse med samme type vin, kan træffes, såfremt den repræsentative pris for denne type ligger under udløsningsprisen i den periode, der ligger mellem den dato, hvor den i artikel 12a, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede afgørelse træffes, og den 15. januar 1986.

Artikel 3

1. Den i artikel 2, stk. 2, litra a), omhandlede destillation finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2179/83 og nærværende forordning.

2. Der kan kun destilleres vin, der har været undergivet langfristet oplagring.

Artikel 4

1. De kontrakter og angivelser, der omhandles i henholdsvis artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, indgives til det kompetente interventionsorgan for godkendelse senest den 10. december 1985.

2. De i stk. 1 omhandlede kontrakter og angivelser skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold for den bordvin, der skal destilleres

b) producentens navn og adresse

c) vinens oplagringssted

d) navnet på eller firmabetegnelse for destilleriet

e) adresse på destilleriet.

3. Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 10. januar 1986.

4. Destillationen finder sted senest den 31. august 1986.

Artikel 5

1. Den i artikel 12a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede minimumspris udgør

— 2,85 ECU/% vol/hl for bordvine af typen A I og for vine med nær økonomisk forbindelse med sådanne vine

— 3,13 ECU/% vol/hl for bordvine af typen R I og R II og for vine med nær økonomisk forbindelse med vine af disse typer.

Den i første afsnit omhandlede minimumspris udbetales af destilleriet til producenten inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor hvert parti leveret vin indgår på destilleriet.

2. Det i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede støttebeløb fastsættes

a) for de i stk. 1, første led, omhandlede vine til

— 2,36 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt svarer til definitionen på neutral alkohol som angivet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83

— 2,25 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt er en vinbrændevin, der har de kvalitetsegenskaber, som er fastsat i de gældende nationale bestemmelser

— 2,25 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt er et destillat eller en råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol

b) for de i stk. 1, andet led, omhandlede vine til

— 2,65 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt svarer til definitionen på neutral alkohol som angivet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83

— 2,54 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt er en vinbrændevin, der har de kvalitetsegenskaber, som er fastsat i de gældende nationale bestemmelser

— 2,54 ECU/% vol/hl af det ved destillationen fremkomne produkt, såfremt dette produkt er et destillat eller en råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

Støtten udbetales for den mængde vin, der faktisk er destilleret, inden for den i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tolerancer og inden for de maksimumsmængder, der må destilleres.

3. Destilleriet skal inden fire måneder efter forelæggelsen af bevis for, at den samlede mængde vin, kontrakten omfatter, er blevet destilleret, godtgøre over for interventionsorganet, at producenten har fået udbetalt købsprisen for vin inden for de i stk. 1, andet afsnit, fastsatte frister.

Hvis dette bevis ikke forelægges inden den fastsatte frist, tilbagekræver interventionsorganet den udbetalte støtte. Hvis beviset imidlertid forelægges efter den fastsatte frists udløb, men inden den 28. februar 1987, indkræver interventionsorganet et beløb, der er lig med 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at destillatøren ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. maj 1987 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 6

1. Det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud udbetales inden tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at sikkerheden er stillet.

2. Med henblik på frigivelsen af den i stk. 1 omhandlede sikkerhed forelægges bevis for, at den samlede mængde vin er destilleret, samt i givet fald bevis for betaling af købsprisen for vinen inden for de fastsatte frister, senest ved udløbet af den femte måned efter den i artikel 4, stk. 4, omhandlede seneste dato for destillation.

Forelægges de i første afsnit omhandlede beviser efter den i samme afsnit fastsatte frist, men inden den 1. maj 1987, frigives 80 % af den stillede sikkerhed, medens resten fortabes.

Hvis beviserne ikke forelægges inden den 1. maj 1987, fortabes den stillede sikkerhed helt.

Artikel 7

1. I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakten eller angivelsen vedrørende fremstilling af vin tilsat alkohol bestemt for destillation, til det kompetente interventionsorgan for godkendelse senest den 10. december 1985.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 10. januar 1986.

2. Fremstilling af vin, tilsat alkohol bestemt for destillation, må først finde sted, når kontrakten eller angivelsen er godkendt, og senest den 31. juli 1986.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol bestemt for destillation, må ikke finde sted efter den 31. august 1986.

4. Fremstillingsvirksomheden tilsender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den forløbne måned.

5. For vin forarbejdet til vin tilsat alkohol bestemt for destillation, får fremstillingsvirksomheden en støtte, der beregnes pr. hl og pr. % vol virkeligt alkoholindhold i vin inden fremstillingen af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, svarende til

— 2,21 ECU/% vol/hl for bordvine af typen A I og for vine med nær økonomisk forbindelse med sådanne vine

— 2,49 ECU/% vol/hl for bordvine af typen R I og R II og for vine med nær økonomisk forbindelse med vine af disse typer.

For at kunne modtage støtten forelægger fremstillingsvirksomheden det kompetente interventionsorgan senest den 31. august 1986 en anmodning bilagt en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, der anmodes om støtte for, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan forlange, at kopier og oversigter som nævnt i andet afsnit attesteres af en kontrolinstans.

Udbetaling af støtten finder sted senest tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og i hvert fald efter den dag, hvor kontrakten eller erklæringen er godkendt.

6. Uden at bestemmelserne i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 i øvrigt anfægtes, frigives sikkerheden kun, hvis det senest den 31. december 1986 er godtgjort, at

— den samlede vinmængde kontrakten eller angivelsen omfatter, er forarbejdet til vin tilsat alkohol bestemt for destillation, og er blevet destilleret

— producenten har fået udbetalt købsprisen inden de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, fastsatte frister.

Hvis de i første afsnit omhandlede beviser ikke forelægges senest den 31. december 1986, indkræver interventionsorganet støtten hos den virksomhed, der fremstiller den pågældende vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

Hvis beviserne imidlertid forelægges efter den fastsatte frists udløb men senest den 31. marts 1987, indkræver interventionsorganet et beløb, der er lig med 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at den virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet senest den 30. april 1987 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne giver senest den 31. januar 1986 Kommissionen meddelelse om de mængder vin og vin tilsat alkohol bestemt for destillation, der er anført i de godkendte destillationskontrakter og erklæringer.

2. Destillatørerne tilsender senest den 10. i hver måned interventionsoganet en oversigt over de mængder vin, der er destilleret i den forløbne måned, idet mængderne angives efter de kategorier, der omhandles i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

3. Medlemsstaterne giver senest den 20. i hver måned pr. telex Kommissionen meddelelse for den forløbne måned om de mængder vin og vin tilsat alkohol bestemt for destillation, der er blevet destilleret, og de mængder produkter udtrykt i ren alkohol, der er fremstillet, idet der skelnes mellem produkterne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Medlemsstaterne giver senest den 30. september 1986 meddelelse om de tilfælde, hvor destillatørerne eller fremstillingsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelse, og om de foranstaltninger, der er blevet truffet som følge heraf.

Artikel 9

1. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede kontrakter indgås senest den 15. januar 1986.

Det flygtige syreindhold i bordvine, der er omfattet af de i første afsnit omhandlede kontrakter, kan ligge over de i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3676/83 [1] fastsatte grænser ved indgåelse af langfristede oplagringskontrakter.

Såfremt indehaveren af en langfristet kontrakt har valgt at udnytte den i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede mulighed for hele den mængde vin, for hvilken der er indgået langfristet oplagringskontrakt, kan interventionsorganet godkende den tidligere kontrakt for den nye periode ved at tilpasse angivelserne heri.

2. For de i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter svarer støtten til det beløb, der er fastsat for langfristede oplagringskontrakter for produktionsåret 1984/85.

3. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter ophæves, når de pågældende producenter fremsætter anmodning herom.

I så fald

— oppebæres oplagringsstøtten for den periode, hvor vinen har været omfattet af en sådan kontrakt
— kan den af kontrakten omfattede vin ikke destilleres som anført i artikel 2, stk. 2, litra a).

Artikel 10

De i artikel 5 og 7 fastsatte beløb omregnes til national valuta under anvendelse af den repræsentative kurs gældende den 31. august 1985 i vinsektoren.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 16. september 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. august 1985.

På Kommissionens vegne

Henning CHRISTOPHERSEN

Næstformand

---

[1] EFT nr. 366 af 28. 12. 1983, s. 47.